

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-579/22
04.10.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Милевке Миленковић, председника већа, Марине Илић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном поступку против окр. АА, због кривичних дела тешка телесна повреда из чл. 121. ст. 1. Кривичног законика и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног, адв. Аладина Шемовића из Новог Пазара и оштећеног ББ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К-37/21 од 20.05.2022. године, у седници већа одржаној 04.10.2022. године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

І Усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, **ПРЕИНАЧАВА** СЕ пресуда Вишег суда у Новом Пазару К-37/21 од 20.05.2022. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд окривљеном АА најпре утврђује појединачне казне за кривична дела за која је оглашен кривим изреком првостепене пресуде и то, за кривично дело тешка телесна повреда из чл. 121. ст. 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју задржава као правилно утврђену и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. Кривичног законика утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године, а затим окривљеног **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, од 26.04.2021. године до 26.08.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана, од 27.08.2021. године до 25.05.2022. године, док се жалба браниоца окривљеног **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

ІІ ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба оштећеног ББ, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К-37/21 од 20.05.2022. године, **као недозвољена**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К-37/21 од 20.05.2022. године, окр. АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из чл. 121. ст. 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, од 26.04.2021. године до 26.08.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана уз примену електронског надзора, од 27.08.2021. године до 25.05.2022. године.

Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног пиштоља марке „Црвена Застава“, модел 57, калибра 7,62 мм, фабричког броја Р-..... са три метка калибра 7,62 мм ТТ у припадајућем оквиру, као и 11 комада муниције калибра 7,62 мм ТТ.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем.

Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Пазару, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног осудити на исту врсту казне, али у дужем трајању,

- бранилац окривљеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2. тач. 2. ЗКП, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће осудити окривљеног на блажу кривичну санкцију, уз захтев да буде обавештен о седници већа другостепеног суда, и

- оштећени, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди на строже казне или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

На жалбу оштећеног одговор је поднео бранилац окривљеног, са предлогом да Апелациони суд исту одбаци као недозвољену.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, у поднеску Ктж-606/22 од 13.09.2022. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног, да одбаци као недозвољену жалбу оштећеног, а да усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеном најпре утврдити појединачне казне затвора у дужем трајању за оба кривична дела, а затим истог осудити на јединствену казну затвора у дужем трајању.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, на основу чл. 447. ЗКП, у присуству браниоца окривљеног, адв. Аладина Шемовића из Новог Пазара, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је, сходно одредби чл. 451. ст. 1. ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода, одговора на жалбу, као и предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

- **жалба јавног тужиоца је основана,**
- **жалба браниоца окривљеног је неоснована,**
- **жалба оштећеног је недозвољена.**

Жалбом браниоца окривљеног се указује да су разлози побијане пресуде потпуно нејасни и у знатној мери противречни. Ово стога што првостепени суд наводи да је ценио исказ оштећеног, који је прихватио као веродостојан, убедљив и истинит, те у складу са осталим изведеним и од суда прихваћеним доказима иако, по ставу одбране, тај исказ није сагласан ни налазу и мишљењу вештака судске медицине др Фехима Јуковића, ни налазу и мишљењу НЦКФ у Ужицу, нити одбрани окривљеног. Оштећени је у истрази пред јавним тужиоцем изјавио „када је испалио тај пројектил ја сам се налазио тачно наспрам њега, на удаљености 4 до 5 метара од њега“. То је апсолутно контрадикторно поменутом налазу и мишљењу вештака судске медицине који је изјавио да је оштећени био постављен бочно телом када је погођен хицем. Оштећени је затим на главном претресу изјавио „као што сам рекао када ме је позвао окривљени ја сам се окренуо благо бочно десном страном и то сам урадио на истом месту, укипио се као кип, не мрдајући се са места“. Ни оваква измењена изјава није у складу са наведеним налазом и мишљењем, јер је вештак на главном претресу истакао „према томе, у моменту испаливања пројектила оштећени ББ је десном бочном страном тела био окренут према нападачу и благо савијеном ногом у пределу кука и колена, односно благо одигнутом од тла... Као што сам већ више пута напоменуо, оштећени је у моменту задобијања повреде морао бити окренут својом целом десном бочном страном тела... У динамици догађаја могуће је да је благо подигнута десна нога изнад тла представљала само међуфазу у дефинитивној позицији догађаја, опет напомињем, а то је несумњиво, десна бочна страна тела окренута према нападачу, благо окренута улево“. По ставу браниоца, из оваквог налаза и мишљења произилази да оштећени критичном приликом није стајао непомично, како он то описује, већ је био у покрету. Оштећени је изјавио да се пиштољ окривљеног „закочио“, иако из налаза и мишљења НЦКФ у Ужицу произилази да је предметни пиштољ функционално исправан, а на мецима нема трагова који указују да је покушано опалење на иницијалним капислама. Исказ оштећеног је противречан и исказу његовог оца, сведока ВВ у погледу тога ко је критичног дана имао конфликт са оцем окривљеног, ГГ. Наиме, оштећени је

изјавио да је он причао са том особом, док је сведок ВВ изјавио да је он причао са ГГ, а да ББ није ништа рекао.

По налажењу Апелационог суда, првостепена пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, па се иста неосновано жалбом браниоца окривљеног побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2. тач. 2. ЗКП.

Наиме, није спорно да је оштећени у свом исказу пред јавним тужиоцем навео да се у тренутку када је окривљени испалио пројектил исти „налазио тачно наспрам њега“, али је на главном претресу од 25.02.2022. године појаснио да је био под стресом у истрази када је то рекао, прецизирајући да је према окривљеном био благо окренут својом бочном десном страном тела, што је у сагласности са налазом и мишљењем вештака судске медицине, као и да је у страху раније изјавио да је видео „репетирање пиштоља“, наводећи да је заправо видео пиштољ, у смислу да га окривљени вади иза појаса, а затим чуо да је нешто пукло, па се по оцени овог суда исказ оштећеног не може само због тога сматрати нејасним или противречним самом себи, нити су с тим у вези нејасни разлози првостепеног суда да такав исказ прихвати као истинит и убедљив. На остале жалбене наводе браниоца којима се, кроз оцену исказа оштећеног, како појединачно као доказа, тако и у вези са осталим изведеним доказима, суштински износи став браниоца да је критичном приликом окривљени поступао у нужној одбрани, биће одговорено у наставку, у делу који се односи на утврђено чињенично стање.

Жалбом браниоца окривљеног се побија и правилност утврђеног чињеничног стања у првостепеној пресуди, указивањем да је суд пропустио да утврди целокупну динамику догађаја и шта је претходило томе. Ово стога што се из налаза и мишљења вештака судске медицине може закључити да је оштећени тада био у покрету, а имајући у виду да је раздаљина између њега и окривљеног била око 1-2 метра, а не како оштећени истиче од 4 до 5 метара, очигледно је да је постојала активна динамика покрета и код окривљеног и код оштећеног. Поставља се питање зашто је оштећени десном ногом закорачио у правцу окривљеног на тако блиској раздаљини и да ли је у таквој позицији могао да замахне мотком у његовом правцу!? Окривљени и сведок ДД врло детаљно и међусобно идентично описују целокупан догађај, а нарочито моменат непосредно пре, за време и после испаљеног пројектила, па је једини начин да се провере сви њихови искази вршење реконструкције коју је одбрана и предлагала, али је суд тај доказни предлог одбио. Даље се жалбом браниоца наводи да се из скице лица места јасно може утврдити где је место испаљене чауре (траг број 3). Према том месту се може одредити и место са ког је испаљен пројектил (до 2 метра). Међутим, оштећени је у свом исказу навео да је у тренутку испаљења пројектила био удаљен 5 до 10 метара од чесме у правцу своје куће. Такав његов исказ никако не одговара материјалним доказима, што се може проверити простим увидом у скицу, јер би то било место које је 15 до 20 метара удаљено од места где је, према материјалним доказима, био испаљен пројектил. На основу свих изведених доказа јасно је да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, што је суд пропустио да утврди.

По налажењу Апелационог суда, из прихваћених доказа недвосмислено произилази да се оштећени критичном приликом није налазио у покрету, већ је према

окривљеном стајао окренут десном бочном страном тела, благо окренут улево, дакле у правцу супротном од места где се налазио окривљени. Вештак судске медицине др Фехим Јуковић, на главном претресу од 24.03.2022. године, дозволио је могућност да, уколико би се прихватио навод сведока ДД да је десна нога оштећеног била подигнута изнад тла, то представљало само међуфазу у дефинитивној позицији догађаја, али је истовремено изјавио да је могуће и да је десна нога оштећеног, благо одигнута од тла, неким својим делом, пре свега врхом стопала, додиривала тло, те да је у сваком случају, о којој год ситуацији да се радило, у питању дефанзивни положај оштећеног, због чега не стоји жалбени навод браниоца, који се у суштини своди на сопствену оцену овог доказа, да из поменутог налаза и мишљења произилази да оштећени критичном приликом није стајао непомично, како оштећени то описује, већ да је био „у покрету“, односно да је закорачио ка окривљеном.

Повезујући те чињенице са оним утврђеним из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Селјатина Кајкуша и то, да је, будући да се оштећени налазио у дефанзивном положају, доведено у питање постојање страха код окривљеног, који је уз то био и наоружан ватреним оружјем, а притом је врло рационално поступао, у смислу предузимања одређених радњи, повезаних и логичних, како их је сам описао у својој одбрани, као и са чињеницама из прихваћеног исказа оштећеног о току самог догађаја, показују се потпуно неоснованим наводи жалбе браниоца да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани према оштећеном.

Следствено томе, жалбени наводи браниоца о томе да се оштећени у тренутку испалења пројектила није налазио удаљен 4-5 метара од окривљеног, како је исти навео у свом исказу, већ на 1 до 2 метра, нису од утицаја на поменути закључак суда, нити на правилност утврђеног чињеничног стања, тим пре што је јавни тужилац на главном претресу у том правцу изменио чињенични опис кривичног дела у диспозитиву оптужног акта, а првостепени суд у изреци побијане пресуде окривљеног огласио кривим да је пуцао у оштећеног „са удаљености од око једног до два метра“.

Такође, исказ сведока ВВ није од значаја за ову кривичну ствар, како је то првостепени суд правилно закључио, јер он није очевидац критичног догађаја, па исти није посебно ни образлаган у побијаној пресуди, нити се њиме у битном доводи у питање прихваћени исказ оштећеног.

С тим у вези, правилно је првостепени суд одбио предлог одбране за извођење доказа вршењем реконструкције догађаја, будући да је чињенично стање ове кривичне ствари у довољној мери разјашњено.

Самим тим, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је окр. АА, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, огласио кривим због кривичних дела тешка телесна повреда из чл. 121. ст. 1. КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. КЗ, па је жалба његовог браниоца и у том делу оцењена као неоснована.

Испитујући одлуку о казни у првостепеној пресуди, која се побија жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд је нашао, да је првостепени суд приликом одмеравања врсте и висине кривичне санкције окривљеном, ценио све околности, које у смислу чл. 54. КЗ утичу да казна буде већа или мања, па је правилно, као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио да је отац два детета и да раније није осуђиван, те му правилно утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године за кривично дело тешка телесна повреда из чл. 121. ст. 1. КЗ, за које кривично дело се казна не побија изјављеном жалбом јавног тужиоца.

Основано се, међутим, жалбом јавног тужиоца указује да је суд поменуте олакшавајуће околности погрешно ценио као нарочито олакшавајуће околности које оправдавају утврђивање казне испод законом прописаног минимума за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. КЗ, па је Апелациони суд, усвајањем жалбе јавног тужиоца, а с обзиром на поменуте олакшавајуће околности, те нарочито ценећи као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени предметним пиштољем који је неовлашћено носио критичном приликом извршио кривично дело из чл. 121. ст. 1. КЗ, за које је оглашен кривим, утврдио за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 4. у вези ст. 1. КЗ, казну затвора као у изреци ове пресуде, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, од 26.04.2021. године до 26.08.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана уз примену електронског надзора, од 27.08.2021. године до 25.05.2022. године, која јединствена казна је, по оцени Апелационог суда, адекватна тежини учињених кривичних дела и степену кривице окривљеног и као таква нужна и довољна да се њоме оствари сврха кажњавања, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, у смислу одредаба чл. 4. и 42. КЗ.

Следствено томе, по налажењу Апелационог суда, оцењени су као неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног да првостепени суд, иако је правилно наведеним олакшавајућим околностима дао значај нарочито олакшавајуће околности, исте није ценио у довољној мери, а као без утицаја на другачију одлуку суда о казни наводи његове жалбе да суд није имао у виду да је супруга окривљеног повукла приватну кривичну тужбу против оштећеног како би дошло до мира између њихових породица, као и да оштећени није претрпео никакве последице услед извршења дела из чл. 121. ст. 1. КЗ, због чега је казна затвора у односу на то дело превисоко утврђена, као и да је, имајући у виду побуде због којих је учињено дело из чл. 348. ст. 4. КЗ, односно да је предметни пиштољ окривљени набавио и носио због заштите од напада вукова и паса луталица, јер од сточарства живе и он и његова породица, па је било места већем ублажавању казне за то кривично дело.

Такође, правилно је, сходно одредби чл. 348. ст. 6. КЗ, окривљеном изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног пиштоља марке „Црвена Застава“, модел 57, калибра 7,62 мм, фабричког броја Р-..... са три метка калибра 7,62 мм ТТ у припадајућем оквиру, као и 11 комада муниције калибра 7,62 мм ТТ, а правилно је исти, сходно одредби чл. 264. ЗКП, обавезан и да сноси трошкове кривичног поступка, па је

жалба браниоца, формално изјављена и „на остале одлуке“ суда, без навођења конкретних разлога побијања, оцењена као неоснована и у том делу.

Имајући у виду да је одредбом чл. 433. ст. 4. ЗКП, између осталог, прописано да оштећени може изјавити жалбу само због одлуке суда о трошковима кривичног поступка и о досуђеном имовинскоправном захтеву, а у конкретном случају је жалба оштећеног изјављена због одлуке о казни у кривичном поступку који се води по оптужном акту јавног тужиоца, Апелациони суд је нашао да је иста недозвољена, па ју је одбацио као у ставу II изреке.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 459. ст. 1, 457. и 456. ст. 2. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Записничар,
Гордана Јовашевић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Милевка Миленковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**